

Dosar nr. ...

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI- SECȚIA A V-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 05.10.2023

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE : ...

JUDECĂTOR : ...

GREFIER : ...

Pe rolul Tribunalului se află soluționarea apelului formulat de apelantul ... împotriva Sentinței civile nr. .../... din ..., pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în contradictoriu cu intimații ..., ..., ... și ..., având ca obiect „*contestație la executare*”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns apelantul, personal și asistat de avocat și intimata ....., prin avocat, lipsind ceilalți intimați.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că intimata ... a depus punct de vedere cu privire la sesizarea Î.C.C.J, după care:

Tribunalul acordă cuvântul pe sesizarea ICCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la interpretarea art. 697 alin. 2 Cpc.

Apelantul, prin avocat, în raport de dispozițiile art. 520, 521 C.pr.civ., apreciază că sunt întrunite condițiile pentru sesizarea ICCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la interpretarea art. 697 alin. 2 Cpc.

Intimata ..., prin avocat, solicită respingerea ca inadmisibilă a sesizării ICCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la interpretarea art. 697 alin. 2 Cpc., în raport de neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 519 C.pr.civ. Învederează că nu este îndeplinită condiția care vizează caracterul noutății chestiunii de drept a cărei lămurire se solicită.

Tribunalul rămâne în pronunțare pe sesizarea ICCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la interpretarea art. 697 alin. 2 Cpc.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul disp. art. 396 alin. 1 C. Pr. Civ., va amâna pronunțarea la data de 19.10.2023, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data 19.10.2023.

Pronunțată în ședință publică, azi, 05.10.2023.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Dosar nr. ...

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI- SECȚIA A V-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 19.10.2023

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE : ...

JUDECĂTOR : ...

GREFIER : ...

Pe rolul Tribunalului se află soluționarea apelului formulat de apelantul ... împotriva Sentinței civile nr. .../... din ..., pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în contradictoriu cu intimații ..., ..., ... și ..., având ca obiect „*contestație la executare*”.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul disp. art. 396 alin. 1 C. Pr. Civ., va amâna pronunțarea la data de 26.10.2023, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data 26.10.2023.

Pronunțată, azi, data de 19.10.2023, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Dosar nr. 25360/302/2019

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI- SECȚIA A V-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 26.10.2023

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE : ...

JUDECĂTOR : ...

GREFIER : ...

Pe rolul Tribunalului se află soluționarea apelului formulat de apelantul ... împotriva Sentinței civile nr. .../... din ..., pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în contradictoriu cu intimații ..., ..., ... și ..., având ca obiect „*contestație la executare*”.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul disp. art. 396 alin. 1 C. Pr. Civ., va amâna pronunțarea la data de 09.11.2023, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data 09.11.2023.

Pronunțată, azi, data de 26.10.2023, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Dosar nr. ...

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI- SECȚIA A V-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 09.11.2023

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE : ...

JUDECĂTOR : ...

GREFIER : ...

Pe rolul Tribunalului se află soluționarea apelului formulat de apelantul ... împotriva Sentinței civile nr. .../... din ..., pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în contradictoriu cu intimații ..., ..., ... și ..., având ca obiect „*contestație la executare*”.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul disp. art. 396 alin. 1 C. Pr. Civ., va amâna pronunțarea la data de 15.11.2023, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data 15.11.2023.

Pronunțată, azi, data de 09.11.2023, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Dosar nr. ...

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI- SECȚIA A V-A CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 15.11.2023

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE : ...

JUDECĂTOR : ...

GREFIER : ...

Pe rolul Tribunalului se află soluționarea apelului formulat de apelantul ... împotriva Sentinței civile nr. .../... din ..., pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în contradictoriu cu intimații ..., ..., ... și ..., având ca obiect „*contestație la executare*”.

Dezbaterile au avut loc la data de 05.10.2023, fiind consemnate în cuprinsul încheierii de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta încheiere, când instanța a rămas în pronunțare și, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pe probatoriu la data de 19.10.2023, 26.10.2023, 09.11.2023 și 23.11.2023, când a dispus următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constată următoarele:

În ședința publică din data de 05.10.2023, tribunalul a pus în discuție, din oficiu, sesizarea înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept vizând interpretarea dispozițiilor art. 697 alin. 2 teza a II-a din Codul de procedură civilă, respectiv dacă termenul de primare a executării silite curge de la data cererii de suspendare a executării silite formulată de creditor sau de la data solicitării scrise a executorului judecătoresc privind îndeplinirea de către creditor a unui act sau demers necesar executării silite, anterioară cererii de suspendare a executării silite.

Analizând cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, reține următoarele:

Potrivit art. 519 Cod procedură civilă (în continuare C.p.c.), „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*”.

Astfel, din interpretarea acestui text și având în vedere inclusiv jurisprudența ÎCCJ, rezultă că sunt instituite mai multe condiții cumulative de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de pronunțare a unei hotărâri prealabile prin care să se dezlege o chestiune de drept, respectiv:

- 1). existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- 2). cauza să fie soluționată în ultimă instanță;

- 3). cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

- 4). ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

- 5). chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate;

- 6). Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Primele două condiții sunt îndeplinite, întrucât cauza are ca obiect contestație la executare și se află în curs de judecare în apel pe rolul Secției a V-a Civilă din cadrul Tribunalului București.

Cauza urmează a fi soluționată în ultimă instanță, deoarece în materia în care a fost declanșată această procedură judiciară (executare silită), hotărârea pronunțată de prima instanță este supusă numai apelului, potrivit art. 651 alin. 4 C.p.c., astfel încât decizia pronunțată de tribunal va fi definitivă, în aplicarea art. 634 alin. 1 pct. 4 C.p.c.

Este îndeplinită și cea de-a treia condiție de admisibilitate, întrucât cauza se află în competența legală a unui complet de judecată al tribunalului, investit să o soluționeze potrivit art. 95 pct. 2 C.p.c.

Tribunalul apreciază că este întrunită și condiția privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Astfel, prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sector 5 București sub nr. ..., contestatorii ..., ..., ..., ... au formulat contestație la executare împotriva executării silite realizate în cadrul dosarului de executare silită nr. .... aflat pe rolul BEJ ... prin care au solicitat să se constate intervenită perimarea executării silite, în temeiul art. 697 alin. 2 Cpc și raportat la faptul că la data de 05.11.2018 s-a dispus suspendarea executării silite imobiliare la cererea creditorului următor.

Prin Sentința civilă nr. .../..., Judecătoria Sector 5 București a respins contestația, ca neîntemeiată.

În motivare a reținut, în esență, următoarele:

„Față de prevederile art. 679 alin. (1) și (2) din C. Pr. Civ., în raport de împrejurarea ca la data de 05.11.2018, executarea silită a imobilelor a fost suspendată la cererea intimatului în calitate de creditor și că art. 679 din C. Pr. Civ. menționează că:

"(1) în cazul în care creditorul, din culpa sa, a lăsat să treacă 6 luni fără să îndeplinească un act sau demers necesar executării silite, ce i-a fost solicitat, în scris, de către executorul judecătoresc, executarea se perimează de drept; (2) în caz de suspendare a executării, termenul de perimare curge de la încetarea suspendării. Termenul de perimare nu se suspendă pe timpul cât executarea silită este suspendată la cererea creditorului."

Astfel, se reține ca dispozițiile art. 696 din Codul de procedura civilă nu sunt incidente în prezenta cauză, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de norma legală pentru intervenirea perimării. Analizând disp. art. 679 alin.1, c.p.c., termenul de 6 luni de perimare începe să curgă de la data la care executorul judecătoresc a solicitat în scris creditorului un act sau demers necesar executării silite, iar perimarea devine aplicabilă dacă până la expirarea acestui termen creditorul, din culpa sa, nu a îndeplinit actul sau demersul solicitat.

Prin urmare, pentru a interveni perimarea, este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- executorul judecătoresc a solicitat creditorului, în scris, să îndeplinească un act sau demers necesar executării silite; și

- creditorul, din culpa sa, nu a îndeplinit acel act sau demers în termen de 6 luni,

în cauza de față niciuna dintre condițiile prevăzute de textul legal mai sus citat nefiind îndeplinită.

Așa cum s-a reținut în literatura de specialitate: "Noul cod de procedura civilă păstrează termenul de perimare de 6 luni, la fel ca și cel prevăzut de vechiul cod în art. 389. Termenul de perimare începe să curgă, sub imperiul vechii reglementări, de la ultimul act de executare efectuat.

Actualmente, termenul de primare începe sa curgă de la data la care executorul a comunicat in scris creditorului solicitarea îndeplinirii unui act sau a efectuării unui demers, necesare executării silite. Vechiul cod nu prevedea cerința ca actul sau demersul neîndeplinit să fi fost solicitat in scris de către executor, astfel ca in practica, de cele mai multe ori, primarea intervenea din culpa comuna a executorului si creditorului, care nu erau suficient de diligenți pentru a evita incidentul procedural al perimării. În noua reglementare, primarea nu intervine prin simplul fapt al interpunerii unei perioade de 6 luni între doua acte de executare succesive, fiind necesar ca executorul sa îl fi înștiințat în scris pe creditor despre obligați de îndeplinire a unui act sau a unui demers."

Se mai reține că petenții nu fac dovada că ar fi existat vreo solicitare scrisa a executorului judecătoresc adresata creditoarei intimata, în sensul ca aceasta sa îndeplinească un act sau demers necesar executării silite. Așadar, în ceea ce privește executarea silita a imobilelor termenul de primare nu a început sa curgă pana in prezent, în lipsa solicitării scrise din partea executorului judecătoresc prin care acesta sa ii fi solicitat subscrisei îndeplinirea unui act sau demers necesare executării silite.

În considerentele Deciziei nr. 169/29.03.2018 a Curții Constituționale, prin care s-a respins excepția de neconstituționalitate a prevederii art. 697 alin. (1) din C. Pr. Civ., s-a reținut: " Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai analizat dispozițiile art. 697 alin. (1) din Codul de procedură civilă din perspectiva unor critici similare și a reținut, spre exemplu prin Decizia nr. 416 din 16 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 2 noiembrie 2016, paragraful 16, că dispoziția legală criticată reglementează primarea executării silite în cazul în care se reține culpa creditorului care, deși i s-a solicitat în scris de către executorul judecătoresc, a lăsat să treacă un termen de 6 luni fără să îndeplinească actul sau demersul necesar executării silite solicitat de executor. Termenul în care operează primarea este tot de 6 luni, la fel ca în reglementarea cuprinsă în art. 389 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, însă, potrivit art. 697 alin. (1) din Codul de procedură civilă, acesta nu mai curge de la data ultimului act de executare efectuat, ci de la data ta care executorul a comunicat în scris creditorului solicitarea îndeplinirii unui act sau a efectuării unui demers necesar executării silite. Vechea lege procesual civilă nu prevedea cerința ca actul sau demersul să fie solicitat în scris de către executorul judecătoresc.

Curtea a mai statuat că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul atribuțiilor sale conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege", rațiunea avută în vedere la edictarea normei criticate fiind aceea de a-l determina pe creditor să depună toate diligentele necesare pentru valorificarea drepturilor dobândite prin titlul executoriu obținut. Stabilirea noilor condiții în care intervine primarea executării silite este în concordanță cu obligația pozitivă a statului, ce rezultă din dispozițiile art. 626 din Codul de procedură civilă, de a asigura în mod prompt și efectiv executarea hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii, dar și cu rolul activ al executorului judecătoresc în cadrul executării silite consacrat în mod expres prin art. 627 din Codul de procedură civilă. Executorii judecătorești sunt investiți cu îndeplinirea unui serviciu de interes public, iar activitatea acestora se înfăptuiește în condițiile legii, cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale părților și ale altor persoane interesate, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de apartenență politică, de avere sau de origine socială. în exercitarea rolului său activ, executorul judecătoresc folosește toate mijloacele prevăzute de lege în vederea realizării integrale și cu celeritate a obligației prevăzute în titlul executoriu.

Curtea a mai reținut că debitorul trebuie să execute de bunăvoie obligația sa stabilită prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu executoriu, potrivit art. 622 din Codul de procedură civilă, în caz contrar, aceasta se aduce la îndeplinire prin executare silită. în situația declanșării procedurii, debitorul, de regulă, nu are un interes în finalizarea executării silite în contra sa, singura parte interesată în executare fiind creditorul. Așadar, Curtea a constatat că, prin reglementarea legală criticată, intervenția perimării executării silite este circumstanțiată la atitudinea creditorului,

care, prin neîndeplinirea obligațiilor solicitate în scris de către executorul judecătoresc, lasă executarea silită în nelucrare timp de șase luni. Termenul de perimare începe să curgă din momentul formulării solicitării de către executorul judecătoresc. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia legiuitorul a lăsat la aprecierea executorului judecătoresc prerogativa de a determina incidența instituției perimării și a efectelor acesteia, în cadrul executărilor silite pe care le efectuează, Curtea a constatat că dispoziția legală criticată dă expresie rolului activ al executorului judecătoresc. Dacă executorul judecătoresc are obligația de a stăruii prin toate mijloacele prevăzute de lege pentru realizarea interesului creditorului, în egală măsură și părțile din această procedură trebuie să își îndeplinească obligațiile prevăzute de lege. În privința creditorului, Curtea a reținut că, potrivit art. 647 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă, acesta are obligația să acorde executorului judecătoresc, la cererea acestuia, sprijin efectiv pentru aducerea la îndeplinire, în bune condiții, a executării silite, punându-i la dispoziție și mijloacele necesare în acest scop, iar în privința debitorului, acesta trebuie să se conformeze titlului executoriu. În concluzie, perimarea operează ca o sancțiune pentru inactivitatea sau neglijența creditorului care a fost încunoștințat, în scris, de obligațiile sale de către executorul judecătoresc."

În ceea ce privește susținerea petenților față de aplicabilitatea în speță a prev. alin.2 din art. 679 c.p.c., se reține că nici acesta nu este incident în ipoteza reglementată de textul legal care presupune în mod necesar să fi început să curgă termenul de perimare, întrucât termenul de perimare în cazul executării silite al imobilelor nu a început să curgă, pentru că nu a existat nicio solicitare scrisă din partea executorului judecătoresc adresată creditoarei în sensul solicitării îndeplinirii unui act sau demers necesare executării.

În aceste condiții nu se pune nici problema suspendării sau nu a termenului de perimare, nefiind aplicabil cazul reglementat la alin.2, art.679 c.p.c., care prevede că în situația în care executarea silită este suspendată la cererea creditorului termenul de perimare nu este suspendat.

Astfel că, nu se poate reține legătura între suspendarea executării silite la cererea creditoarei și disp.alin. (2) al art. 679 c.p.c., care prevede aceasta ipoteza în sensul că dacă anterior unei suspendări a început să curgă termenul de perimare, acesta nu se suspendă."

Împotriva sentinței civile menționate a formulat **apel** apelantul contestator ..., solicitând admiterea apelului, schimbarea în parte a sentinței civile și admiterea cererii de constatare a perimării executării silite imobiliare ce formează obiectul dosarului de executare silită nr. .../... pe rolul BEJ ....

În motivare a arătat, în esență, că în cuprinsul hotărârii judecătorești trebuie să regăsim raționamentul propriu al instanței care a determinat respingerea cererii, precum și faptul că ipoteza prev. de art. 697 alin. 2 teza a II-a Cpc. reprezintă un caz particular de perimare, interpretarea acestor dispoziții impunându-se a se efectua în conformitate cu principiul „actus interpretandus est potius valeam quam ut pereat”, astfel încât, în perioada în care executarea silită este suspendată la cererea creditorului, executorul judecătoresc este împiedicat să efectueze acte de executare și să solicite creditorului efectuarea vreunui demers necesar efectuării vreunui act de executare, cu atât mai mult cu cât voința creditorului apare ca fiind manifestată expres prin cererea de suspendare.

Apelantul a mai arătat că, dacă regula generală este că ori de ce ori se suspendă executarea silită pentru alte cauze decât la solicitarea creditorului se suspendă și termenul de perimare, excepția de la regulă aparține în acele situații în care suspendarea executării silite este solicitată de creditor, ocazie cu care termenul de perimare nu se suspendă.

Apelantul a mai arătat că interpretarea instanței de fond în sensul că, în privința aplicabilității art. 697 alin. 2 teza a II-a din Codul de procedură civilă, termenul de perimare nici nu a început să curgă deoarece executorul judecătoresc nu a solicitat creditorului în scris îndeplinirea unui act sau demers necesar executării, este eronată întrucât alin. 2 al art. 697 nu condiționează curgerea termenului de perimare al executării silite cât timp aceasta este suspendată la cererea creditorului, fiind evidentă excepția de la regula generală.

Prin întâmpinarea formulată, intimata a solicitat respingerea apelului ca neîntemeiat și menținerea dispozițiilor sentinței ca fiind legale și temeinice. Intimata a arătat că sentința este motivată în detaliu, a arătat că motivele invocate sunt fondate pe o greșită interpretare a prev. art. 697 alin. 2 teza a II-a Cpc., a arătat că la data de 26.11.2018 s-a dispus reluarea executării silite imobiliare, a arătat că dispozițiile art. 697 Cpc nu sunt incidente, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 697 alin. 2 teza a II-a Cpc. legală pentru ca termenul de primare să fi început să curgă, întrucât nu a existat nicio solicitare scrisă din partea executorului judecătoresc referitoare la îndeplinirea de către creditor a unui act sau demers necesar executării silite.

În soluționarea apelului, tribunalul trebuie să răspundă la motivul de apel referitor la interpretarea dispozițiilor art. 697 alin. 2 teza a II-a Cpc.

În acest context, tribunalul trebuie să analizeze următoarea problemă de drept, de care depinde soluționarea apelului:

- interpretarea dispozițiilor art. 697 alin. 2 teza a II-a din Codul de procedură civilă, respectiv dacă termenul de primare a executării silite curge de la data cererii de suspendare a executării silite formulată de creditor sau de la data solicitării scrise a executorului judecătoresc privind îndeplinirea de către creditor a unui act sau demers necesar executării silite, anterioară cererii de suspendare a executării silite.

Tribunalul reține faptul că exista două posibile interpretări ale dispozițiilor art. 697 alin. 2 teza a II-a din Codul de procedură civilă.

Pe de o parte, intimata sustine că pentru a interveni primarea este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- executorul judecătoresc a solicitat creditorului, în scris, să îndeplinească un act sau demers necesar executării silite; și

- creditorul, din culpa sa, nu a îndeplinit acel act sau demers în termen de 6 luni.

În ceea ce privește aplicabilitatea prev. alin.2 din art. 679 c.p.c., intimata apreciază că acesta nu este incident întrucât termenul de primare în cazul executării silite al imobilelor nu a început să curgă, pentru că nu a existat nicio solicitare scrisă din partea executorului judecătoresc adresată creditorului în sensul solicitării îndeplinirii unui act sau demers necesare executării.

În aceste condiții nu se pune nici problema suspendării sau nu a termenului de primare, nefiind aplicabil cazul reglementat la alin.2, art.679 C.p.c., care prevede că în situația în care executarea silite este suspendată la cererea creditorului termenul de primare nu este suspendat.

Se sustine astfel că, nu se poate reține legătura între suspendarea executării silite la cererea creditorului și disp.alin. (2) al art. 679 C.p.c., care prevede această ipoteză în sensul că, dacă anterior unei suspendări a început să curgă termenul de primare, acesta nu se suspendă.

Pe de altă parte, apelantul contestator apreciază că art. 679 C.p.c. reglementează un caz particular de primare a executării silite, care nu este condiționată de existența unei solicitări anterioare a executorului judecătoresc privind îndeplinirea de către creditor a unui act sau demers necesar executării silite.

Tribunalul reține că pentru sesizarea ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile chestiunea de drept care necesită a fi lămurită trebuie să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plasa asupra securității raporturilor juridice deduse judecării.

Potrivit art. 697 Cpc., „(1) În cazul în care creditorul, din culpa sa, a lăsat să treacă 6 luni fără să îndeplinească un act sau demers necesar executării silite, ce i-a fost solicitat, în scris, de către executorul judecătoresc, executarea se primă de drept.

(2) În caz de suspendare a executării, termenul de primare curge de la încetarea suspendării. Termenul de primare nu se suspendă pe timpul cât executarea silite este suspendată la cererea creditorului.”

Analizand textul supus interpretarii tribunalul expune urmatoarele argumente:

In reglementarea anterioara, art. 389 din Vechiul cod de procedura civilă, stipula astfel:

„(1) Dacă creditorul a lăsat să treacă 6 luni de la data îndeplinirii oricărui act de executare, fără să fi urmat alte acte de urmărire, executarea se perimă de drept și orice parte interesată poate cere desființarea ei.

(2) În caz de suspendarea executării, termenul de primare curge de la încetarea suspendării.”

Prima ipoteză a alineatului 2 a art. 697 Cpc. este identica cu cea din art. 389 din Vechiul cod de procedura civilă, ceea ce ar conduce la concluzia că alineatul 2 reglementează o ipoteză distinctă referitoare la perimarea executării silite, fără a fi condiționată de cea statuată la alineatul 1, având în vedere că în vechea reglementare nu exista o astfel de condiționare între cele două alineate.

Pe de altă parte, art. 697 alin. 2 teza a II-a din Codul de procedură civilă face referire la faptul că termenul de primare *nu se suspendă*, ceea ce presupune că acest termen ar fi început să curgă anterior, aspect ce ar indica o trimitere spre ipoteza de la alineatul 1, singura care face vorbire despre situația în care curge termenul de primare.

Așa cum a arătat instanța de fond, în literatura de specialitate s-a reținut că: "Noul cod de procedura civilă păstrează termenul de primare de 6 luni, la fel ca și cel prevăzut de vechiul cod în art. 389. Termenul de primare începe să curgă, sub imperiul vechii reglementări, de la ultimul act de executare efectuat. Actualmente, termenul de primare începe să curgă de la data la care executorul a comunicat în scris creditorului solicitarea îndeplinirii unui act sau a efectuării unui demers, necesare executării silite. Vechiul cod nu prevedea cerința ca actul sau demersul neîndeplinit să fi fost solicitat în scris de către executor, astfel ca în practică, de cele mai multe ori, perimarea intervenea din culpa comună a executorului și creditorului, care nu erau suficient de diligenți pentru a evita incidentul procedural al perimării. În noua reglementare, perimarea nu intervine prin simplul fapt al interpunerii unei perioade de 6 luni între două acte de executare succesive, fiind necesar ca executorul să îl fi înștiințat în scris pe creditor despre obligați de îndeplinire a unui act sau a unui demers."

Pe de altă parte, în doctrină a fost enunțată și opinia în sensul că, în situația în care executarea silită a fost suspendată la cererea creditorului următor, în condițiile art. 701 alin. 2 Cpc., termenul de primare începe să curgă de la data la care executorul judecătoresc dispune suspendarea la solicitarea creditorului (Gabriel Boroș, Mirela Stancu - Drept procesual civil, Ediția a 5-a, revizuită și adăugită, Editura Hamangiu, 2020, pag. 1228).

Problema de drept a fost dezbătută și la întâlnirea președinților secțiilor civile ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și ale curților de apel, care a avut loc în perioada 26 - 27 iunie 2023 la București (<https://www.juridice.ro/wp-content/uploads/2023/11/Minuta-intalnire-Bucuresti-26-27-iunie-2023.pdf>).

Opinia I.N.M. a fost în sensul că „perimarea executării silite operează dacă executorul judecătoresc a solicitat, în scris, creditorului îndeplinirea unui act sau a unui demers necesar executării silite, a trecut un termen de 6 luni fără ca acesta să fi îndeplinit actul sau demersul necesar executării silite ce a fost solicitat, creditorul a fost în culpă, condiții ce se impune a fi îndeplinite și în situația în care executarea silită a fost suspendată la cererea creditorului următor sau, deși nu s-a dispus suspendarea executării silite, nu s-au mai realizat acte de executare la cererea creditorului.

Opiniile exprimate de participanții la întâlnire:

Cu majoritate, participanții la întâlnire și-au însușit opinia exprimată de I.N.M

În opinie minoritară, s-a apreciat că termenul de primare începe să curgă de la data suspendării executării silite la cererea creditorului, independent de solicitarea scrisă a executorului judecătoresc spre a îndeplini un act sau demers necesar executării silite.

În susținerea opiniei minoritare, s-a arătat că alineatele (1) și (2) ale art. 697 C.proc. civ. reprezintă ipoteze autonome de primare a executării silite, de esența perimării fiind, în ambele ipoteze, lăsarea în nelucrare, desistarea imputabilă creditorului. În această opinie, s-a apreciat că, în ipoteza în care executarea silită este suspendată la alegerea creditorului, nu există o rațiune

pentru care să se mai solicite creditorului de către executorul judecătoresc îndeplinirea unui act sau demers necesar executării silite, astfel încât, în cazul neîndeplinirii lui în termen de 6 luni, să înceapă să curgă termenul de perimare. În ipoteza autonomă stabilită de art. 697 alin. (2), perimarea executării silite urmează să intervină în termen de 6 luni de la data suspendării executării silite la cererea creditorului. În ceea ce privește dispoziția art. 697 alin. (2) teza I, s-a apreciat că aceasta are în vedere alte cazuri de suspendare decât cererea creditorului, pe durata suspendării neimputabile creditorului termenul de perimare fiind suspendat. Dimpotrivă, pe durata în care executarea silită este suspendată la cererea creditorului, termenul de perimare nu este suspendat [art. 697 alin. (2) teza a II-a].”

În contextul celor enunțate, tribunalul reține ca textul nu este suficient de clar în a statua în sensul ca teza a doua a alineatului 2 trebuie corelată cu alineatul 1, iar în situația în care cele două alineate statuează două ipoteze diferite în care intervine perimarea executării silite, exprimarea în sensul ca "termenul de perimare nu se suspendă" este improprie, ceea ce se dorește a se exprima fiind faptul ca termenul începe să curgă, fiind astfel necesară o interpretare a instanței supreme pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

Referitor la condiția noutății chestiunii de drept, tribunalul reține că din jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție formată în procedura prevăzută de art. 519 din Codul de procedură civilă, rezultă că cerința noutății este îndeplinită nu numai atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări nou-intrate în vigoare, dar și în situația unor reglementări mai vechi, dar asupra cărora instanța de judecată este chemată să se pronunțe în prezent, devenind actuală aplicarea frecventă a normei juridice.

În ambele cazuri este necesar a nu se fi dezvoltat o practică judiciară ce relevă o anumită interpretare și aplicare a normei vizate de chestiunea de drept întrucât, după cum s-a decis în mod constant, orientarea jurisprudenței spre o anumită interpretare a normelor analizate și existența unei practici a instanțelor naționale determină pierderea caracterului de noutate a chestiunii de drept supuse analizei.

Prin urmare, nu prezintă relevanță că reglementarea art. 697 alin. 2 teza a II-a din Codul de procedură civilă este mai veche, întrucât instanța de judecată este chemată să se pronunțe în prezent asupra problemelor de drept menționate, devenind actuală aplicarea normelor juridice.

Tribunalul constată că nu s-a conturat o orientare certă și consistentă a practicii către o anumită interpretare și aplicare a normei din perspectiva chestiunilor de drept. Se poate vorbi, astfel, despre o practică în curs de formare, ce justifică declanșarea mecanismului de prevenire a practicii neunitare prevăzută de art. 519 din Codul de procedură civilă.

Deși, în punctul de vedere scris formulat de intimată cu privire la sesizarea instanței supreme în vedere pronunțării unei hotărâri prealabile, aceasta a invocat existența unui număr semnificativ de hotărâri judecătorești pronunțate în litigii identice sau similare cu cel care face obiectul prezentei cauze, aceste hotărâri judecătorești nu au fost depuse la dosar și nici nu au fost identificate de acest complet prin verificările efectuate în aplicația Rejust. În întâmpinarea depusă de intimată au fost indicate doar două hotărâri judecătorești în care a fost analizată această problema de drept.

Prin urmare, este întrunită și cerința de admisibilitate privind noutatea.

Cea din urmă condiție este, de asemenea, îndeplinită, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept și nici nu există un recurs în interesul legii în curs de soluționare având ca obiect această chestiune de drept.

Tribunalul constată că, 520 alin. 2 C.p.c., încheierea de sesizare a ÎCCJ cuprinde și punctul de vedere al completului de judecată.

Punctul de vedere al completului de judecată este în sensul ca textul de lege supus interpretării nu este suficient de clar, aplicarea sancțiunii perimării executării silite fiind justificată în situația în care creditorul solicită suspendarea executării silite, iar ulterior nu formulează niciun demers pentru reluarea acesteia, perimarea având ca funcție tocmai sancționarea pasivității

creditorului. Cu toate acestea, exprimarea textului in sensul ca termenul de primare nu se suspenda, induce ideea ca aceasta ipoteza de excepție este incidenta in situația în care termenul a început sa curgă anterior, fiind astfel necesara interpretarea textului de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Pe cale de consecință, pentru considerentele expuse, tribunalul va admite cererea și va dispune sesizarea Înaltei Curți de casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept vizând interpretarea dispozițiilor art. 697 alin. 2 teza a II-a din Codul de procedură civilă, respectiv dacă termenul de primare a executării silite curge de la data cererii de suspendare a executării silite formulată de creditor sau de la data solicitării scrise a executorului judecătoresc privind îndeplinirea de către creditor a unui act sau demers necesar executării silite, anterioară cererii de suspendare a executării silite.

Față de prevederile art. 519 alin. 2 C.p.c., tribunalul va suspenda judecata apelului până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept.

DISPUNE:

În temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept vizând interpretarea dispozițiilor art. 697 alin. 2 teza a II-a din Codul de procedură civilă, respectiv dacă termenul de primare a executării silite curge de la data cererii de suspendare a executării silite formulată de creditor sau de la data solicitării scrise a executorului judecătoresc privind îndeplinirea de către creditor a unui act sau demers necesar executării silite, anterioară cererii de suspendare a executării silite.

Dispune suspendarea soluționării apelului formulat de apelantul ... domiciliat în ..., str. ..., sector ... împotriva Sentinței civile nr. .../... din ..., pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în contradictoriu cu intimații ..., ..., ... toți domiciliați în .... și ... cu sediul procesual ales în ... având ca obiect „*contestație la executare*”, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac în ce privește soluția de sesizare a ICCJ.

Cu recurs pe toată durata suspendării, la Tribunalul București.

Pronunțată astăzi, 15.11.2023, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

21.12.2023